

iznaja vsaki četrtek ob 3. uri popoldne Rokopisi se ne vračajo. Nebrankovana pisma se ne sprejemajo.

Cena listu znaša za celo leto 4 krone, za pol leta 2 kroni. Za manj premožne za celo leto 3 krone, za pol leta K 1-60. Za Nemčijo je cena listu 5 K, za druge dežele izven Avstrije 6 kron.

Rokopise sprejema »Narodna Tiskarna« v Gorici, ulica Veturini št. 9.

Naročnino in naznanila sprejema »Apostrof« v Gorici, Semeniška ul. št. 16.

Posamezne številke se prodajajo v tobakarnah v Gosposki ul. 9, v ulici Silvio Pellico, v ul. Ponte Nuovo 9, v Kapucinski ulici 1 v prodajalni »Kat. tiskov. društva« ul. Carducci, v Šolski ulici, Nonski ulici, na Josip Verdijevem tekalšču nasproti mestnemu vrtu, po 8 v.

Oglašni in poslanice se računajo po pelet vrstah in sicer: če se tiska enkrat 14 v, dvakrat 12 v, trikrat 10 v. Večkrat po pogodbi.

Kardinal dr. Nagl.

V noči med 3. in 4. t. m. ob 12. uri 45 min. je umrl na Dunaju po daljši in mučni bolezni monsignor dr. Franc Ksaverij Nagl, kardinal in knez nadškof. Rojen je bil na Dunaju 26. novembra 1. 1855, v mašnika je bil posvečen 14. julija 1. 1878. Za tržaškega škofa je bil imenovan 24. marca 1902. Dne 19. januarja 1910. je bil imenovan za titularnega knez nadškofa in koadjutorja na Dunaju. Dne 5. avgusta 1911 je bil imenovan za pravega knez nadškofa na Dunaju. V tajnem konzistoriju z dne 27. novembra 1911 je postal kardinal.

V bolezni sta obiskala pokojnega kardinala tudi prestolonaslednik Franc Ferdinand in soproga, ki sta ga tolažila. Med obiskom je stopila v sobo tudi kardinalova mati, 84-letna starka, kateri sta visoka gosta podala roko ter je tolažila.

Pokojni kardinal je sprejel v bolezni večkrat sv. zakramente. Upali smo, da ozdravi, toda Gospod, kateremu je celo življenje zvesto služil, ga je hotel imeti pri sebi. O njegovi delavnosti je pričal zlasti zadnji evharistični shod na Dunaju. Kdo bi si bil mislil takrat, da ga tako hitro izgubimo?! Svetila mu večna luč!

O zadnjih urah rajnega kardinala dr. Nagla se poroča:

V torek opoldne se je pri bolniku pojavila velika slabost. Okoli 1. ure popoldne je kardinal svojega ceremoniarja dr. Wagnerja prosil, naj mu zopet podeli Sveto Popotnico. Kardinal jo je sprejel z ginljivo pobožnostjo. Slabost ga je precej minila in je navzoče tolažil, naj ne bojejo. Nato je prosil svojo staro mater, naj ga blagoslovi. Starka je to storila, on pa jo je zahvalil in vsem dejal, kako dobro mater je imel in kako Boga do zadnjega trenutka hvali, da mu je dal tako mater. Vsi navzoči so jokali, kardinal pa jih je le pozivljaj, naj bodo pogumni ter jih zagotavljaj, kako je vse cenil in ljubil.

Nato so ostali pri bolniku, kateremu se je stanje nekoliko izboljšalo, samo še sestra Barbara in njegov tajnik. Po noči se je stanje zelo poslabšalo in ob tri četrti na 1. uro je lišni zdravnik konstatiral smrt. Pomožni škof dr. Pfluger je opravil takoj »De profundis«, sestre pa, ki so rajniku stregle, so rajniku poleg svetega razpela in rožnega venca potisnile v sklenjeni roki tudi svež cvet od krasne rože, ki jo je par dni preje nadvojvodinja Marija Terezija sama bolniku prinesla.

Cesarja so še po noči o smrti kardinala obvestili. Pogreb se bo vršil najbrž v petek popoldne. Žalost nad smrtjo

dr. Nagla je v vseh krogih brez razlike narodnega in političnega mišljenja globoka, ker je rajnik bil izredno plemenitega značaja in tudi v svojem sedanjem visokem položaju tako ljubeznjiv, da ni nobeden zastoj potrkal na njegova vrata in je ostal do konca vsem enako prijazen. Bil je tudi vzor pravičnosti.

Našim trgovcem — volilcem v trgovsko-obrtno zbornico v album.

Ključ za goriško deželo je trgovsko-obrtna zbornica, ključ za trgovsko-obrtno zbornico je mesto Gorica, ključ mesta Gorice pa je dobro, solidno in pošteno trgovstvo. Iz tega je razvidno, kje moramo goriški Slovenci začeti. Hiša se ne začne zidati pri strehi ampak pri temelju. Tako je tudi s političnim delovanjem. Ako hočemo dobiti kdaj vpliv v trgovsko-obrtno zbornico, moramo začeti z vzgajanjem dobrega, solidnega in poštenega trgovstva. Tu je temelj.

Poreče kdo: »Delo je že začeto, saj so dr. Tuma in Gabršček, dalje »Soča« in »Primorec«, veliko storili za trgovstvo v Gorici.«

Odkrito povemo, da mi takega trgovstva, kakršno vzgaja »Soča«, ne maramo, ker ni za nič. Tako trgovstvo je le za napovedovanje likvidacij in konkurzov, tako trgovstvo je le za lahko in udobno mestno življenje, za popivanje po krémah, za zapravljanje po kavarnah, za potratne plesne in maškerade — sploh za našo narodno škodo.

O trgovstvu imamo mi vse drugačne misli. Naše trgovstvo mora postati inteligentno, pridno, delavno, varčno, pošteno nasproti vsem, potrežljivo, natančno, uljudno, skromno in vztrajno. Tako trgovstvo bi bilo stebel slov naroda v goriškem mestu. Moč vsakega posameznika je v vzdržnosti, pridnosti, varčnosti in moralnosti. V tem je moč tudi za trgovca in sploh za trgovstvo.

Goriški Italijani se smejejo slovenski razsipnosti. Ta razsipnost, lahkomišljenost in nezmisljena gosposčina daje Italijanom še največ upanja, da Slovenci ne bodo nikdar preinagali.

Pravijo, da naj bi se volilni red za trgovsko-obrtno zbornico premenil, ker drugače da ne morejo Slovenci nikdar zmagati. Nočemo trditi, da ni sedanj volilni red krivičen, a izjavljamo slovesno, da zmagajo lahko Slovenci tudi po sedanjem volilnem redu, ako le hočejo. Toda predvsem treba popraviti moralno škodo, ki jo je mej trgovstvom povzročila »Soča«, na katero so trgovci in obrtniki skoraj s kraja naročeni. Dokler bo mej trgovstvom vladal »So-

ča« duh, je nemogoče govoriti o pravem napredku trgovstva v Gorici. Trgovci se morajo prepričati, da to, kar imenuje »Soča« napredek je nazadovanje, in kar imenuje nazadovanje je soliden in pošten napredek.

Slovensko ljudstvo rado podpira slovenske trgovce in si želi njih pravega napredka. Vsaka likvidacija in vsak konkurz nas zelo boli. Ni ga ljudstva, ki bi se tako rado držalo načela. Svoji k svojim, kakor Slovenci. Tudi v bodoče se hočemo zvesto držati tega načela. Zahtevamo pa, da krene tudi naše trgovstvo na drugo pot, da postane pridno, delavno, natančno, skromno, uljudno, varčno z eno besedo, da začne po starem živeti kakor zapovedujejo Božji in cerkveni zakon, ne pa kakor uči brezverska »Soča«.

Umesne besede.

V letošnjem pastirskem listu Njega Prevladenosti knezo-nadškofa goriškega čitamo te-le zelo umesne besede:

»Razuzdanost in polujšanje se širi po mestih vedno bolj, posebno po kinematografih, slabih časnikih, knjigah in podobah ter najnovejši čas z moderno žensko modo. Bog je dal padlima Adamu in Evi obleko v ta namen, da sta varovala telo zoper neugodnosti vremena in da sta si prikrivala vznepajočo se požljivost, torej v bran sramežljivosti. Današnje ženske obleke po mestih so pa tej božji naredbi (glej 1. Mojz. III, 21) ravno nasprotno. Obleka ne pokriva več telesa in je čestokrat tako ozka in prezorna, da naravnost izziva požljivost in bije vsej dostojnosti in sramežljivosti v obraz. To že ni več dostojen in dovoljen lišp, ampak grešna zapeljivost.

In vrh tega tako grda je ta moda! Poglejte kako so čestitljive ženske na vzhodu v svojih dolgih haljah in pajčolanah, dasi živijo v zelo vročem podnebju. Te poganke naj bodo učiteljice nečimernim ženskam!

Opominjam jih z besedami sv. Pavla: Ravno tako naj se tudi žene zaljšajo v poštenem oblačilu s sramežljivostjo in zdržljivostjo in ne s pletenimi lasmi ali z zlatom, ali z biseri ali z dragim oblačilom, ampak kakor se ženam spodobi, ktere kažejo pobožnost z dobrimi deli. (1. Tim. II, 9-10).

Naročam vsem katoliškim šolam, ženskim učiteljicam in zavodom, da naj pazijo na dostojno oblačilo šolaric in gojenk in zavračajo take, ki bi se ne hotele pokoriti. Saj to zahteva že dobra vzgoja. Naročam nadalje vsem svojim duhovnikom, da zavračajo pri deljenju sv. zakramentov vse po modernem kroju nesramežljivo oblečene. Kar se mene tiče, ne bom nikdar pripustil k sv. birmi takih birmank oziroma botrinj, ki s svojim oblačilom ali obnašanjem skrunijo svetost hiše božje in sv. zakramentov. V cerkvi sem jaz gospodar,

kteri koli pa se po tem navodilu ravna, jo, mir in milost nad njimi! ... Milost Gospoda našega Jezusa Kristusa bodi z Vašim duhom, bratje! Amen. (Gal. VI, 16, 18).«

Stoletnica rojstva slavnega škofa Jurija Dobrile.

Leta 1857 je umrl poreško-puljski škof Anton Peteani. Naš slavní vladar Franc Jožef I. se je obrnil po davnem običaju na škofo v Trst, Gorico in v Ljubljano ter jih prašal, kdo bi mogel biti najbolji za izpraznjeno škofovsko stolico v Poreču. Škofje so priporočili dr. Jurija Dobrila.

Vredno je omeniti, kako je ljubljanski škof Wolf priporočil vladarju Dobrilo. V pismu pravi tako-le: »Veličanstvo! Dobrila je za poreško-puljsko škofijo najvrednejši in najsposobnejši. Vredno je, da dobi vredno ljudstvo v Istri po sto letih vedar enkrat škofa, ki mu bo oznanjal sv. evangelij v materinskem jeziku.«

Cesar je na to priporočil sv. Očetu v Rimu za škofa poreško-puljskega Dobrilo. Ko je o tem zaznal skromni in plemeniti Dobrila, se je začel na vse načine briniti. Podal se je osebno k presvitemu cesarju, da bi obrazložil vse svoje pomisleke. Njega Veličanstvo presviti cesar mu odgovori:

»Verujete li v Boga?«

»Verujem, Veličanstvo!« — odvrne Dobrila.

»In v Previdnost Božjo?« — reče spet cesar.

»Verujem!« — odgovori Dobrila.

Nato dostavi cesar: »Dobro! Pomagal vam bo Bog in Njegova Previdnost. Oni, ki ne žele škofovstva, niso najslabši škofje!«

Dobrila ni vedel na te cesarjeve besede več odgovoriti. Spoznal je, da je to volja Božja.

Dne 12. oktobra 1857 je bil imenovan, dne 21. dec. istega leta prekonizovan v Rimu, a dne 2. maja 1858 posvečen od goriškega nadškofa Andreja Golmajerja. Dne 17. maja 1858 je zasedel v Poreču škofovsko stolico. Po slovesni sv. maši v stolnici sv. Marije Angeliške. Ko je spregovoril ljudstvu v njegovem materinskem jeziku, se je ljudstvo vzradostilo. Sto let niso Hrvatje tamošnje škofije čuli iz ust svojega Nadpastirja Božje besede v svojem materinskem jeziku, a sedaj so imeli pred seboj škofa svoje krvi, ki jim je govoril v njihovem jeziku in se z njimi razgovarjal ko brat z bratom.

Dobrila je bil za škofa v poreško-puljski škofiji od 1. 1858 do 1. 1875. — Njegovih dobrih del za čast Božjo, za korist sv. vere in dobro ljudstva je brez števila.

Dne 12. febr. 1875 je umrl v Trstu škof Legat. Dobila je bil že dne 25. maja istega leta imenovan za njegovega naslednika. Tržaški, kraški in isterški Slovenci so njegovo imenovanje tako-le pozdravljali:

Ti si solnce in zarja naša,
Pomlad, dika si nam Ti!
(Dalje prih.)

Vojska zopet pričela.

Danes teden ob 7. uri zvečer so Bolgari Turkom odpovedali premirje. Glasom premirne pogodbe se imajo štiri dni po odpovedi premirja nadaljevati nasprotstva, kar se je tudi zgodilo. V ponedeljek ob 8. uri zvečer so pričeli Bolgari bombardirati Odrin. Bombardement je trajal nekaj časa. Začel pa je zopet v torek zvečer ter trajal celo noč na sredo. Od vseh strani so Bolgari metali svoje kroglice v mesto. Bolgari so pri tem zasedli vas Panukli, kjer so poskušali Turki prodreti bolgarsko obsevalno verigo. Tudi včeraj se je bombardiranje nadaljevalo. Nekateri turški forti niti ne odgovarjajo na ogenj bolgarskih topov. Drugi pa le poredkoma in brez uspeha.

Bolgarske bombe so vnele Odrin na štirih krajih.

Boj se nadaljuje tudi na polotoku Galiopolis. Tam so Bolgari vzeli Turkom več važnejših postojank.

Pri Čataldži vlada mir. Le sem ter tja se malo popraskajo predstraže. V torek zvečer je tudi ena turška baterija pričela streljati, a Bolgari se za to niso zmenili.

Torej bojni ples se je zopet pričel. Delo diplomatov velesil se je ponesrečilo. Bolgari so zopet pokazali, da ne marajo za mešetarenje velesil ter da se zanašajo na lastno moč. Oni ne barantajo radi, kakor se vidi — imajo stalne cene. Že večkrat smo imeli priliko, občudovati odločnost bolgarske vlade, ki se je zrcalila v preciznih in točnih izjavah bolgarskega delegata pri pogajanjih v Londonu, Daneva. Danev je bil koj odpoklican v Sofijo. Medpotoma pa je imel korespondent »N. Fr. Pr.« priliko, govoriti s tem delegatom. Med drugim je rekel Danev, da se glede turške politike ni nič spremenilo, odkar je nastopila nova vlada. Iste zahteve, ki jih sta-

vijo sedaj Mladoturki, jih je stavila prejšnja vlada že pred tremi tedni. A te zahteve niso sprejemljive. Danev je nadalje rekel, da ne dvomi, da bi bili Mladoturki prijatelji miru. Toda stremelje po miru se mora manifestirati ravno v nadaljevanju vojske. To se glasi nekam nelogično, a vendar je tako edino prav. Mir bo nastal le tedaj, ko bo orožje do dobra odločilo, kdo je gospodar zahtevati in kdo bo moral dati.

Politični pregled.

Cesarjevo lastnoročno pismo ruskemu carju.

V nedeljo zvečer se je podal podpolkovnik princ Hohenlohe v Peterburg, da odda ruskemu caru lastnoročno pismo cesarja Franca Jožefa I. V očigled sedanjemu političnemu položaju pripisujejo temu direktnemu občeivanju teh dveh vladarjev velik pomen, posebno pa, ker je princ Hohenlohe v sorodstvu z našim cesarjem in je bil tudi vojaški ataše v Peterburgu za časa, ko je bil naš sedanji zunanji minister grof Berchtold avstrijski poslanik istotam. — Znano je, da je bilo diplomatsko razmerje med Avstrijo in Rusijo ob pričetku ter med balkansko vojsko precej napeto in pesimisti so že videli, da ta napetost privede do prelomitve diplomatskih odnosov. Seveda do tega ni prišlo, ker ni hotel nikdo prevzeti odgovornosti za eventuelne posledice. Pa tudi obe državi ste v medsebojnem občeivanju postopali tako previdno in bi rekli bojazljivo, da je marsikak bojevit diplomat bil razočaran. Zdi se pa, da so se avstrijski in ruski diplomati naučili eden drugega spoštovati, kar se je izvršilo najbrže med londonskimi konferencami. Seveda ni ostalo to brez vpliva tudi na politiko in tako je prišlo do tega, da je naš cesar poslal kurirja z lastnoročno pisanim pismom v Peterburg. — Ker pa nikomur ni znana vsebina tega pisma, nastala so razna ugibanja, kaj bi pravzaprav pomenjal ta čin. Eni trdijo, da je pismo zgolj privatnega značaja, drugi pa hočejo vedeti, da tvorijo izključno le politična in sicer jako važna politična vprašanja vsebino tega pisma. Nekateri hočejo vedeti, da se peča pismo s balkanskimi zadevami, drugi pa so izvedeli, da se urejuje v njem razmerje med Avstrijo

in Rusijo. »N. Fr. Pr.« pa je izvedela, da se pismo cesarja Franca Jožefa ne peča z jubilejem cesarske vladarske rodbine Romanov, ki se bo slavilo letos. Lastnoročno pismo se peča izrecno z razlikami med Avstro-Ogrsko in Rusijo. — Pismo je važen akt zunanje politike, kar se sklepa iz dejstva, da so o pismu obvestili brzojavno vsa avstro-ogrška diplomatska zastopstva v inozemstvu.

Skader padel?

Včeraj so prišle na Dunaj vesti, ki sicer še niso potrjene, a verjetne, da je namreč Skader padel in sicer vsled tega, ker se je skaderska posadka med seboj sprla. Pri tem je bil baje turški poveljnik Hasan Rizza bej ubit.

Darovi.

Jubilejni darovi za »Slovensko Sirotišče«:

P. n. gg.: Namestništveni svetnik Anton Rebek letnino 10 K Jurij Peterneel, dekan v Kobaridu, letnino 10 K, Katarina Šturm 40 v; L. D. 2 K; Franc Mavrič 40 vin; Jakob Janež v Ameriki 1 K 80 vin; Franc Ličen 20 vin; Anton Kumperger 1 K; Anton Podgornik, Amerika 5 K 75 v; P. Evgen Stanet 80 vin; Josip Jenko 50 vin; v nabiralnikih: v kavarni »Central« 3 K; v gostilni gosp. Josipa Gorjanc 2 K.

Za »Alojzije višče«:

P. n. gg.: mons. Janez Lukežič 100 K; Ivan Rešič, ravnatelj dež. gluho. 10 K; Franc Marinič, župnik 20 K; Fr. Švara, vilar Šempolaj 3 K; Anton Zucchini, župan 5 K; Ivan Kenda, kurat 10 K; Valentin Batič, kurat 50 K; udova Pich, trgovka, Gorica 20 K; Ivan Košir, kurat 10 K; Ivan Črne, gostil. Sv. Gora 2 K; Janez Nep. Murovec, dekan 5 K; Ferdinand Resen, trgovec, Gorica 5 K; Teodor Hribar, trgovec, Gorica 5 K; Jožef Bitežnik, št. Maver 3 K; Josip Blažica, Pevma 2 K; Anton Fornazarič, Bilje 5 K; Josip Godnič, cand. jur. Gorica 2 K; Rogel Marinič, Trst 2 K; Anton Marvin, dež. sluga, Gorica 1 K; Jožef Sivec, Livek 2 K; Josip Kos, Dolj, Tribuša 240 K; Milha Cenčič, Gorica 1 K; Marija Leštan, Gorica 1 K; Mihael Manfreda, Tolmin 3 K; županstvo Osek-Vitovlje 5 K. Bog plačaj!

Za »Šolski Dom«:

G. Jakob Janež v Ameriki 1 K 80 vin.

Domače in razne vesti

Delajmo za »Družbo sv. Mohorja«.

Zdaj je čas, da delamo za pomnožitev udov »Družbe sv. Mohorja«. Poverjeniki in prijatelji, zganite se! V mestu Gorici se bo tudi letos število udov znatno pomnožilo. Bodi to v zgled tudi za deželo!

Romanje Slovencev v Rim. Povo-dom 1600 letnice osvoboditve krščanstva, ki jo obhaja letos ves krščanski svet se bodo vršile letos v Rimu kakor smo že poročali velike slavnosti. Slovenci prirede tudi svoje romanje v Rim, ki se bo vršilo po sledečem vspredu:

Romarski vlak bo odšel iz Ljubljane v ponedeljek, 7. aprila, popoldne. Nazaj v Ljubljano pridejo v petek, 18. aprila zvečer. Prenočevalo se bo tja grede v Florenco, nazajgrede v Benetkah.

V Rim se peljejo po gorenjski železnici Trbiž - Ponteba ter nadaljujejo Padova - Bolonja - Florenca - Rim. Nazaj pa: Assisi - Loreto - Bolonja - Benetke - Ponteba - Trbiž - Ljubljana. Primorci bodo pa vstopili in izstopili v Vidnu. Železnica od Gorice do Vidna stane okoli dveh kron.

V Padovi ostanejo 4 ure, Boloniji 3 ure, Florenci 14 ur. V Rimu ostanejo 6 dni in pol ter 7 noči, v Assisi 6 ur, Loreti 4 ure in v Benetkah 15 ur.

Cena vožnje in oskrbe je: I. razred 250 K, II. razred 200 K, III. razred 150 K.

Oni Primorci, ki bodo vstopili šele v Vidnu, bodo plačali za III. razred 5 kron, za II. razred 8 K, za I. razred 16 kron manj kakor drugi.

V teh cenah je obsežena voznina po železnici tja in nazaj, trikratna hrana na dan, računajoč od Bolonje do vstevši Benetk ter prenočišča v Rimu, Florenco in Benetkah. Prevoz prtljage v Rimu in Florenco od kolodvora do hotelov in nazaj.

Zglaševanja se pošiljajo na naslov: Odbor za rimsko romanje, Ljubljana. Zadnji rok za zglaševanje je Velika noč, 25. marec.

Poskrbelo se bo, da se bodo tisti, ki bodo hoteli iti v Neapelj ali na Malto, lahko vozili od Rima dalje, nazaj z isto karto. Cena zanje pa je kakor za druge.

Vojaški nabori 1913. Glavni vojaški nabor za mesto Gorica se bo letos vršil dne 6. in 7. marca. — Za okolico bodo nabori dne 8., 10., 11., 12., 13. in 14. marca.

Velikih vojaških vaj 1. 1913 ne bo, kakor poroča »Zeit« in sicer zato, ker so baje vojaške priprave v sedanjem času bolj poučne kot pa manevri. Poleg tega se noče povečati izvenrednih stroškov za vojaške potrebščine, ki so itak že jako veliki.

Zanimiva števila. Naročnik iz Skopje nam je poslal sledeča zanimiva števila: Iz »Zgodbe sv. pisma« sem posnel, da je minulo od ustvarjenja sveta 5913 let, od vesoljnega potopa 4313 let, od Abrahama 3913 let, od Mojzesa 3412, od Davida 2968, od kralja Savla 3008, od Reboana 2888, od preroka Jona 2739, od Tobija 2635, od prerokov Jozela in Mihaja 2703, od kralja Ozija 2683, od razpada Judovega kraljestva 2501, od babilonske sužnosti 2449, od prestave svetega pisma na grški jezik 2213, od smrti Lazarja 2081, od Juda Makabejca 2073, **od rojstva Kristusovega 1913**, od Jezusovega učenja 1883, od Kristusovega vstajenja 1880, od Pavlovega spreobrnjenja 1876, od prvega Petrovega čudeža 1874, od spreobrnitve nevernika Kornelija 1873, od Petra v ječi 1871, od prvega Pavlovega potovanja 1868, od cerkvenega zbora 1863, od drugega Pavlovega potovanja 1859, od tretjega Pavlovega potovanja 1854, od smrti sv. Petra in Pavla 1848 let.

1200 porok. V nedeljo se je v dunajskih cerkvah izvršilo 1200 porok, vrh tega 270 srebrnih in 9 zlatih.

Ponesrečena soproga bivšega dunajskega župana. Nek avtomobil je dne 27. m. m. povozil ženo bivšega dunajskega župana dr. Neumayerja, ki so se ji pretresli možgani in se ji je zlomila noga.

V Trstu se je ponesrečil premikalec državne železnice Andrej Furlanič. — Prišel je po neprevidnosti med lokomotivo in nekim vagonom. Pri tem je zadobil več težkih poškodb.

Zaradi goste megle sta padla v Trstu v torek v morje en mož in ena žena. Oba sta bila živa potegnjena iz vode.

Grozna nesreča se je pripetila v Verbovcu na Kranjskem. Tam so v hiši »pri Lojzetu« imeli na klopi za pečo dinamit, ki ga je gospodar rabil pri gradnji ceste proti Mirnem. Mlajši sin Janez se je ves oмотen od ženitovanjskega vogljarenje vrnil domov ter legel na dinamit. Nastal je grozen pok in pri eksploziji je raztrgalo Janeza ter porušilo del hiše. Nastal je tudi ogenj, ki so ga kmalu omejili.

Huda zima je pritisnila v severnih deželah naše monarhije, posebno v Galiciji in Bukovini, kjer imajo od 10—16° pod ničlo.

Listnica uprave. Gidčne Marija Jug Jožefa Golja in Alojzija Mermolja, Kahlira! Denar prejeli! Hvala lepa!

Slike iz beneške meje:

Tihotapčevo maščevanje

Piše R. K.

Lepo je marijinoceljsko pogorje. — Polagoma se znižuje proti laški meji, posejano je se seli in vasicami, prepreženo z rodovitnim poljem in vino gradi in zasenčeno z lepimi kostanjevinimi gozdi. Ozek potok, hudournik, Idrija, loči je od italijanskega.

Zadovoljno ljudstvo biva tod, ljudstvo, ki ga svet še okužil ni. Ena napaka pa se je vrinila, odkar teče tod državna meja, mednje in to je tihotapstvo. Seveda v današnjih dneh izginja tudi to in se je tudi ime že skoraj popolnoma izgubilo.

Eden najhujših tihotapev je bil pa Tone Ližan, znan po imenu »glavar«. Mlad še izgubil je stariše, šole niti poznal ni. Past so ga dali dol k Miščkim, vasi tik ob meji. To je bilo življenje zanj. Prihajali in odhajali so znani in neznani možje s culami čez rame, nosili so različne tovore, govorili nerazumljive besede, plesali in rajali, kakor za stavo.

»Mi smo prosti sive meje,
noč in luna se nam smeje,
straha v naših vrstah ni,
tihotapci saj smo mi«!

Čudna pesem, mislil si je deček: tihotapci saj smo mi. Koliko takih prigodbic pravila mu je stara mati, koliko-

krat so se mu ježili lasje, ko je čul o takih možakarjih! In tu jih vidi, gleda vsaki dan, njemu kažejo vse, njemu zaupajo cele možniške svitlih denarcev, njega vabijo s seboj za učenca. Oj kako lepo, kako vabljivo, kako zapeljivo! Sklene: ž njimi grem, tihotapec bom, koliko bom imel denarcev!

»Izboren talent«, dejal je nekega dne Črni Ivan, vodja tihotapev svoji četi, ko je gledal na Tončka, ki je varoval cule in je zažvižgal, da je odmevalo od sv. Jakopa tja čez sv. Ivana. — To bo moč!

Pa gospodar pustil ga je le redko ž njimi. Drugače pa je moral ali pasti ali vozariti drva čez mejo, ali pa biti v mlinu ob Idriji.

»Ne bom ne služil več, če mi daste kaj je prav, če ne pa tudi dobro, grem se črnim Ivanom, tihotapec bom,« rekel je nekoč gospodarju. In res je šel Večkrat se je pozneje še zglašil v mlinu, pel, pil in godel na orglice. Vsa družba imela ga je rada.

V drznosti ga ni prekosil nihče. To vam je znal voditi stražnike za nos! Videl so ga dopoldan v Zapotoku, krenil je že kje gor na Kambreškem, popoldan kupoval v Kanalu sladkor in tobak, zvečer pa je že prežal ob Idriji in pazil, kdaj se bo menjala straža onkraj meje. Znamenje z robcem, en žvižg in hajd je čez vsa družba! Tja čez Starogoro, tja čez Špič in sv. Miklavža in v Azli so. Šlo je desetkrat, izvršili srečno sto-krat. Tone je tihotapec, da mu ni para. (Dalje prih.)

GOSPODOV DAN.

OZNANILO.

10. feb. Sholastika, dev. (542), Viljem, pušč. (1157);
 11. feb. Prikazanje D. Marije v Lurdu (1858), Deziderij, šk., muč. (608), Adolf, šk.;
 12. feb. Evlalija, dev., muč. (303), Melcij, patr. (381), kvaterna sredo;
 13. feb. Katarina od Riči, dev. (1589), Gregor II. pap. (731);
 14. feb. Spomin sulice in žeblice N. G. J. Krist., Valentin, duh., muč. (269), Antonin, op. (830), kvaterni petek;
 15. feb. Favstin in Jovita, muč. (120), kvaterna sobota;
 16. feb. II. nedelja v postu, kvaterna; Julijana, dev., muč. (304), Gregor X. pap. (1276), Evangelij: Jezus se spremeni na gori. To nedeljo se pobira miloščino za malo semenišče v Gorici. Post je vsak dan, razun nedelje; vendar se sme uživati mesne jedi po enkrat na dan v ponedeljek, torek in četrtek. Ker je ta teden kvaterni teden, se v sredo, petek in soboto ne sme jesti mesnih jedi.

Slovenski postni govori v Gorici bodo, kakor vsako leto, tudi letos vsak petek sedaj v postnem času ob 7. uri zvečer v župni cerkvi sv. Ignacija.

Blagoslov pepela.

Pepel je bil že od starodavnih časov sem znamenje poniževanja in pokore. V Ninivah so delali pokoro na Jonovo prerokovanje, preroki opominjajo Izraelce, naj se pokorijo v pepelu.

Pepel — ni življenja v njim, popihne se in ni ga več videti in vendar je ta pepel bil nekdanj živ, rasel je, zelenel in cvetel, toda življenje mu je minilo, sedaj je mrtva in še tako malenkostna stvar. Pepel nam kaže, kaj bo s svetnim veseljem, s častjo, z bogastvom, z vsem, kar je posvetnega.

Pepel, ki se blagoslavlja na pepelnico v cerkvi, se žge iz onih oljkovih vejic, ki so bile blagoslovljene zadnjo cvetno nedeljo, Hosana — in — sedaj pepel!

Pepelnično sredo pristopi duhovnik k altariju v vijolčasti cerkveni obleki, pristopi k altariju in pevski zbor poje iz psalma 68:

Usliši nas, Gospod, ker dobrotljivo je Tvoje vsmiljenje: po obilnosti Svojega vsmiljenja, ozri se na nas, Gospod.

Ps. Reši me, ker prišla je voda že do moje duše (kakor ob povodnji, je že moje življenje v nevarnosti.)

Čast bodi Očetu i. t. d.

Se ponovi: Usliši nas — do Ps.

Potem poje duhovnik na epistelski strani s sklenjenimi rokami:

Gospod z vami.

Odg. In s tvojim duhom.

Molimo, Vsemogočni, večni Bog, zanesi spokornikom, vsmili se prosečih in pošli milostno iz nebes Svojega svetega angelja, ki naj (+) blagoslovi in (+) posveti ta pepel, da bo zveličaven priporoček vsem, ki Tvoje sveto ime ponižno kličejo in po svoji vesti svojih grehov obtožujejo, pred Tvojim obličjem svoje hudobije objokujejo in Tvojo prejasno dobroto pohlevno in ponižno kličejo in dodeli na klicanje Tvojega najsvetejšega imena, da bodo vsi, ki bodo z njim pepeljeni za odpuščanje svojih grehov dosegli telesno zdravje in dušno brambo. Po Kristusu Gospodu našem, O. Amen.

Molimo, Bog, ki nočeš smrti, ampak pokoro grešnika, ozri se milostno na slabost človeške narave, in blagovoli blagosloviti (+) ta pepel, katerega smo sklenili potresti na naše glave v dosego ponižnosti in odpuščanja, da bomo vredni doseči odpuščanje vseh grehov in plačilo, ki je ljubljeno spokornikom,

ki spoznamo, da smo prahi in, da se bomo vsled krivde naše hudobije v prah spremenili. Po K. Gosp. našem, O. Amen.

Molimo, Bog, ki se s ponižnostjo omečiš in s pokoro potolažiš, nagni ušesa Svojega vsmiljenja našim prošnjam in razlij na glave Svojih služabnikov, na katere bo ta pepel potresen, dobrotljivo milost Svojega blagoslova, da jih napolniš s spokornim duhom, in z vsehkon podeliš, kar bodo po pravici prosili, in daj, da dodeljeno stanovitno in trdno ostane. Po Kristusu Gospodu našem, O. Amen.

Molimo, Vsemogočni, večni Bog, ki si dal Ninivljanom pokorečim se v prahu in pepelu pripomoček, da so dobili odpuščanje, dodeli milostno, da jih posnemamo tako, da dosežemo odpuščanje. Po Gospodu našem J. Kristus O. Amen.

Nato dene duhovnik kadilo v kadilnico, pokropi trikrat pepel z blagoslovljeno vodo govoreč: »Pokropi me, Gospod s lisopom in očiščen bodem, umij me, in bolj bom bel, kakor sneg,« ter pokadi pepel trikrat.

Ako je več duhovnikov, dene pepela na glavo onemu, ki je pepel blagoslovil, kdor je najvišji v službi; ako je pa duhovnik sam, pa kar sam sebi najprej kleče pepela na glavo potrese in potem najprej cerkvenim služabnikom in drugim ljudem. Pri vsakem reče: »Spomni se človek, da si prah in v prah se boš povrnil.«

Med pepelenjem se poje:

»Spreobrnimo se, v prahu in pepelu postimo se in jokajmo pred Gospodom, ker naš Bog je zelo vsmiljen, da nam odpusti naše grehe.« (Iz preroka Joel-a).

»Med vežo in med altarjem bodo jokali duhovniki, služabniki Gospodovi in bodo rekli: Zanesi, Gospod, zanesi svojemu ljudstvu in ne zapri ust onim, ki tebi pojejo, Gospod.«

»Popravimo, kar smo grešili v svoji nevednosti, da ne bomo, prenačleni od smrti, iskali časa za pokoro in bi ga najti ne mogli.

Potrpi Gospod, in vsmili se, ker grešili smo pred Teboj.

Ps. Pomagaj nam, Gospod, naš Rešenik in zarad časti Svojega imena, Gospod, reši nas!

Se ponovi: Potrpi ... do Ps.

Po pepelenju moli (poje) duhovnik, Gospod z vami!

Odg. In s tvojim duhom.

Molimo: Daj nam, Gospod, da začnemo krščansko vojsko s svetim postom, da bomo v boju proti dušnim sovražnikom zavarovani s pomočjo zdržnosti. Po Kr. Gosp. našem. — Amen.

Kvaterni teden.

Ime »kvatre« je isto, kakor bi rekli »štiri« — res pomenja tudi štiri tedne v štirih letnih časih. V vsakem letnem času je potrebno, da posvetimo nekaj dni s pokoro, z molitvijo in z miloščino.

Spomladi začne vse rasti in treba je Boga prositi, naj da svoj blagoslov našemu delu, ter ohrani setve in odvrne nevarnosti.

Poleti preti marsikaka nesreča, suša, toča, golazen, in ljudje pač s svojim življenjem zaslužijo kazni, prav in potrebno, da skusimo včasih tudi kaj popraviti.

V jeseni, ko se pridelke spravlja treba tudi prositi vsmiljenja. Koliko jih je, katerim je samo to mar, da mnogo pridelajo — in še to mnogokrat slabo in grešno rabijo. Na delavce, kako se vedejo — ne pazijo nič, a delavci so tudi mnogokrat brezvestni.

Po zimi treba Boga zahvaliti za darove preteklega leta, prositi, naj jih nam ohrani.

Kvatre so poznali že v stari zavezi. Prerok Čaharija že pravi: Post v četrtem, petem, sedmem in desetem mescu

naj bo liši Judovi v veselje in radost in naj postane krasen praznik (Čahar. 8. 19.)

Kristijanje so poznali kvatre tudi že v prvih časih. Papež sv. Leo I. (440—461) že govori v svojih cerkvenih govorih o tridnevnem postu v štirih letnih časih in pravi, da je »vpeljan vsled apostolskega sporočila po navdihnenju sv. Duha po vzgledu stare zaveze pa tako, da je prišla zapoved postave do duha ljubezni.«

Ob kvaternih nedeljah so navadno duhovnike posvečevali in so ti postu tudi v ta namen, da bi dal Bog novoposvečenim mašnikom milost in moč skrbeti ljudstvu za dušni kruh. Tudi sedaj treba še vedno moliti, naj nam da Bog dovolj in dobrih duhovnikov. Vsak naj, če in, kolikor more tudi dejansko k temu pripomore z miloščino za deško semenišče, ki ima kot glavni namen mladino vzgojevati za duhovski stan.

Kateri tedni so pa kvaterni. Štiri besede zapomni: Pepel, Duh, Križ in luč!

I. Po pepelnici, po sv. Duhu (Binokosti), po Zvišanju sv. Križa (14 sept.) in po sv. Luciji (13. dec.).

Prva sredo po imenovanih dnevih je kvaterna.

Od sv. Avgušlina, katerega je poslal papež Gregor Vel. na Angleško, bremo, da je vpeljal tudi tam kvaterni tedne in poste. Sv. Bonifacij in kralj Karol Veliki so zapovedali praznovati kvaterni tedne v svojih kraljih, kakor hitro se je krščanstvo vdomačilo.

V cerkvi ste včasih opazili kvaterno sredo in kvaterno soboto, da duhovnik po »Kyrje eleison« ni molil »Gloria« in tudinirekel »Dominus vobiscum«, temuč je šel koj na epistelsko stran in molil tam več časa, se včasih pripognil in rekel »flectamus genua« (Poklekajmo) in »Levate« (Vstanimo) — še le po tem je molil ali Gloria, ali pa »Dominus vobiscum« — in strežnik je morda šel prezdaj po knjigo, da bi jo prenesel na drugo stran za evangelj — marsikak strežnik je že mislil, da se je ta dan pač duhovnik »zmotil«, da je pozabil kaj — a vse to so le izvenredne molitve za kvaterni teden.

Spoštujte kvaterni dni v smislu sv. cerkve!

Izvrstno spričevalo.

Podpisani potrjuje s svojim lastno-ročnim podpisom, da je služila pri njemu Marijana Takó za deklo eno celo leto, menj 11 mescev in tri tedne in je bila ves ta čas:

vedno pridna in urna

pri jedi, zmerna

pri delu, stanovitna

v počitku, z malim zadovoljna

pri spolnovanju dolžnosti, vestna sama zase, kar nič sitna

za hoditi v cerkev, prav vzgledna

in sploh vsega priporočila vredna za vse one, ki take potrebujejo.

Jože Pravica l. r.

Kako krasno spričevalo! Glejte le, da berete prav — ustavite se pri branju s a m o tam, kjer stoji vejica, pa boste videli, kako važne so celo vejice!

ZA KRATEK ČAS.

Bilo je v najhujši zimi. Mraz je bilo, da je vse škripalo in vsaka »brada«, vsake »muštace« so bile — sive, od česa, lahko uganete. Na cesti sta se srečala dva gosposko oblečena človeka, zapeta seveda do vrha, suknja na suknji.

»Prosim, koliko je ura?« praša prvi vljudno.

Drugi izbežga po daljšem trudu uro iz žepa, pogleda in pravi: »Sedem in pol.«

»Lepa hvala!« odgovori prvi ter hoče dalje.

Drugi: »Čudno se mi zdi, da tak eleganten gospod, kakor ste vi, ure nima, kako to?«

»Saj uro imam, toda komu se bo ljubilo v takem salamenskem mirazu odpeljati se?!« ...

»Če vidim moškega in žensko skupaj iti, bi tako rad vedel, ali sta poročena, ali ne.«

»To je prav lahko poznati. Opaznju, kedar je dež! Če bo o n tako držal dežnik, da se bo s a m močil, ona pa ne n i s t a poročena; če bo pa držal dežnik tako, da se bo o n a močila, on pa ne — potem s t a poročena.«

Iskrice.

Zapoved — železna veriga, če ti ne ugaja, ako jo ljubiš, pa zlata verižica iz raja.

Življenje podaljšaš, če ga ne krajšaš.

Sladko ptičar poje,
ko ptičice lovi; —
a kruto jih mori,
ko v mrežo jih dobi.

Požrešnost pač pametna ni,
le — č r v o m za hrano skrbi.

Pijanost v človeka nič ne dene,
kar notri je — pa razodene.

Obleko d r a g o nase dene,
bil bi sicer le — m a l e cene.

Novi vek.

Romantičen igrokaz v petih dejanjih.

Spisal * *

Peti prizor.

Prejšnji in mati Uršule, Marija Ferligoj, (ki pride z drugimi iz Grgarja).

Marija Ferligoj: Za božjo voljo, kaj delaš tu, drago moje dete? Uršula kako ti je? (Jo objame.) Pojdi domov, ker si lačna in bolna. Kdo te je sem pripeljal, kdo te je rešil iz ječe?

Uršula: Marija mi je pomagala. Ne bojte se zame, draga mamica (jo objame.)

Marija Ferligoj (proti Gregorju pl. Skopak.): Kaj se je pa zgodilo? Še otroka mi boste pokvarili. Urša je že tako boleha. Pojdi z menoj domov, draga moja hčerka!

Gregor pl. Skopak: Naj gre zdaj z menoj do Solkana, da jo tam zaslisiš, saj se ji ne bo nič hudega zgodilo. (Prot Janezu Potokarjevemu.) Naj gre v Solkan z menoj.

Janez Potokarjev: G. komisar! Saj mislim, da prihajajo sedaj tisti, ki so napravili ovadbo. Da, prav tisti so! Gomišček je tu in Doljak in še drugi.

Gregor pl. Skopak: Tem bolie, da je ne bo treba v Solkan goniti.

Šesti prizor.

Prejšnji in Štefan Gomišček, Martin Doljak mizarja in Rok Poberaj, krčmarjev sin, iz Solkana in drugi.

Štefan Gomišček: Dober dan, gospod komisar! To delo (kažoč na opeko) treba na vsak način ustaviti. Prepričali se boste sami, da se s takimi romanji izgublja le čas. Za nami gre procesija cela truma žensk in moških. Glejte tam že kamenje in opeko ki vozarijo prismojeni kmetje za cerkev. Ta le punica (kažoč na Uršulo) je vse ljudi premaličila. Kaznovati jo morate.

Alojzija: Zakaj bi jo kaznovali, saj ni nič slabega storila.

Marija Ferligoj: Vas, vas naj kaznujejo! Ali vas ni sram zahtevati kazni za tega otroka?

Janez Potokarjev: Prosim, prosim, zdaj ne smete vsi govoriti.

Gregor pl. Skopak: Na vsak način treba imeti za zidanje cerkve dovoljenja od g. namestnika in od cerkve-

ne oblasti. Dokler tega dovoljenja ni, treba delo ustaviti.

Uršula: Vse bomo dobili.

Martin Doljak: Vidite, kako Vam odgovarja. Punica je prismojena. Zaprite jo!

Gregor pl. Skopak: Saj je bila že v tretjič v ječi. G. namestnik jo je včeraj izpraševal in potem pridržal v ječi, da bi jo danes znova zaslišal. Toda danes zjutraj je ni bilo več. Povej nam po pravici, deklica, kaj je s teboj? Kako si všla iz ječe?

Uršula: Marija me je rešila! Povedala sem vam že, pa mi nečete verovati.

Štefan Gomišček: Mi nečemo, da bi se te vraže širile med nami! To je sramota! Take reči niso za novi vek. (Nasprotniki prihajajo vedno v večjem številu.)

Marija Ferligoj: Za novi vek je le vaša hudobija.

Martin Doljak: Ako teh reči ne ustavite, pokličemo Primoža Trubarja. Ta vam bo pokazal. (Posamezni klici: Živio Trubar! Živio Luter! Od zadaj se zasliši petje romarjev, ki prihajajo vedno bliže.)

Gregor pl. Skopak: To vprašanje ni prav nič v zvezi z Lutrom. Vi vtikate verska vprašanja, ki nimajo s tem nobene zveze.

Martin Doljak: Ta prismojena punca (kažoč nanjo) nas ne bo učila.

Gregor pl. Skopak: Ako se deklica moti ali ne govori resnice, hočemo natanko preiskati. (Petje romarjev postaja vedno bolj glasno.)

Štefan Gomišček: Sedaj pogledajte, koliko ljudi prihaja na Skalnico in kako izgubljajo čas. (Romarji se bližajo pojoč.)

Alojzija: Saj hodi tudi gospoda rada po hribih in planinah za razvedrilo! Zakaj bi mi ne smeli na hribih častiti Marije Device? (Romarji pridejo z zastavo.)

Štefan Gomišček (proti Alojziji): Molči, neumnica! (Prot namestnikovemu odposlancu): Tu jih imate, malikovavce! Kar z zastavo so začeli hoditi sem! Sram vas bodi!..

(Dalje pride.)

Slike iz belgrajske bolnice.

Srbske matere.

(Iz pisma bolniške strežnice.)

V prvo rezervno bolnišnico v Belgradu so med drugimi prinesli težko ranjenega Živojina Lazića iz Sinoševica, kateremu je krogla raztrgala obe očesi, tako da je popolnoma oslepel.

Vsem je bilo težko z njim govoriti; ti iskreni ljudje, ki so sami postavili svoje življenje na oltar domovine, niso našli primernih besedi, s katerimi bi nesrečnika tolažili. Istotako tesno je bilo obiskovalcem. Toda nekega dne sem prisostvovala prizoru, ki se zdi kakor da bi bil izmišljen.

Stopila sem v sobo in nesla Laziću čaj.

Poleg njegove postelje dobim njegovo mater. Prišla je obiskat sina Gledam jo. Zdi se mi, da ni nad štiridesetletna, čeprav sama trdi, da ji je 60 let. Prav nič ni bila potrta; videti je bila jako mirna.

Nisem vedela, kaj naj ji rečem.

Končno jo ogovorim z običajnimi besedami:

»Slišala si za Živojina, kaj ne, pa si ga prišla obiskat?«

»Tako je, sestra. Ko sem dobila pismo, sem takoj mislila, da je od njega. Neko dete mi je prečitalo pismo in ko sem razumela, kaj mi sporoča, sem se podala na pot.«

»No, vidiš, sin ti je živ in zdrav, hvala Bogu. Nesreča je pač hotela, da je izgubil oči.«

»Ni mi žal, sestra, njegovih oči, da jih je tako izgubil. Ne bilo bi mi žal niti tedaj, ako bi bil življenje izgubil, kajti dobro vem, zakaj je odšel od doma. Tudi ded mu je padel v boj; a naj je, hvala Bogu, zato smo sedaj mi svobodni. Imam, hčerka, še enega sina. Tudi on je v vojni. Ne vem, kaj je z njim. A mi mi žal niti zanj, ako umrje. Vsa ta deca tu, vidiš, je moja deca. Da, gotovo...«

Starica si obriše solzo, ki ji je posili privrela v oko, in čisto osramočena se čuti vsled tega. Potem pa nadaljuje:

»Veš, hči, žal bi mi bilo, ako bi bil pri kraji izgubil oči. Srce bi mi iztrgala. A tako — naj umrje! Vse ljudstvo bo molilo za dušni pokoj tistih, ki so padli.«

Starka se prekriža.

»Pa kaj imaš, mamka, od česa živeti?«

»Imam, hči, ne smem reči, da nimam. In dokler bom živa jaz in moj mlajši sin, mi Živojin ne bo umrl od lakote. Pa tudi po moji smrti ne bo ostal brez varstva. Ker je za narod izgubil oči, ga tudi narod ne bo zapustil, ako bi, kar Bog ne da, prišel v silo. Ne bo umrl od lakote, ne!«

Srbski narod ima bodočnost.

Mestne novice.

ŽALOSTEN KONEC PUSTA. UMOR.

Zadnji dan pusta sta hotela praznovati v ulici Orzoni 13. stanujoča težaka Miha Marega iz Št. Ferjana in Anton Pertot z Ravni s tem, da sta se zbrala z ženama vred v stanovanju Marege pri litru vina. Zbralo pa se je še več prijateljev. — Kmalu po polnoči pa je prišlo do prepira, vsled česar je Pertot zapustil družbo. Ženi ste poskušali potolažiti vsaka svojega moža, toda Marega je bil tako razjarjen, da je grozil Pertotu s smrtjo. Ko je bil Pertot že v svojem stanovanju je Marega skozi kuhinjsko okno ustrelil v Pertotovo stanovanje tri strele iz revolverja. Vse tri kroglice so Pertota zadele, ki se je koj zgrudil mrtev na tla. — Na streljanje je prihitela Pertotova žena, ki se je že nahajala v sobi, v kuhinjo in tam zagledala svojega moža mrtvega.

Kmalu nato je prišla sodnijska komisija, ki je po konstataciji smrti odredila prenos mrtliča v pokopališko kapelo in aretacijo Marege. — Marega je izjavil, da mu je Pertot grozil s smrtjo, a da ni on Pertota ustrelil. Pri vsem iskanju se ni moglo najti orožja.

Težka telesna poškodba.

Na pustni torek sta se sprijela v neki gostilni v ulici Silvio Pelico železničarja Jakob Sattler in Ivan Pirovec ter si jih dajala s pestmi, da je kar pokalo. Boj je postajal vedno hujši, čim dalje je trajal. Pirovec pa je ta boj tako vnel, da je zgrabil za steklenico ter jo z vso močjo zagnal Sattlerju v glavo. — Sattler se je težko ranjen zgrudil na tla. Prihiteli zdravnik mu je glavo obvezal ter ga poslal na dom. Pirovec pa so peljali na policijo, kjer so ga vzeli na zapisnik in potem zopet izpustili.

Bojni prizori na Placuti.

V noči od torka na sredo od 12. do 2. ure je bila Placuta kakor v obsednem stanju. Nekaj dragoncev in pešcev tukajšnje garnizije se je bilo postavilo na trgu, imeli so bodala in sablje v rokali ter nadlegovali mimoidoče. Sčasoma pa so se vojaki sprli med seboj in še-le ko je prišla vojaška patrulja, nastal je zopet mir. Nekateri si bodo dobro zapomnili letošnji pust.

Postne govore v ital. jeziku v stolni cerkvi ima letos preč. g. kanonik Monscoloni iz Sant' Elpidio al mare v Italiji.

Udom družbe sv. Mohorja se naznanja, da čas za vpisovanje v družbo se zaključuje dne 5. marca t.l. Kdor se želi

vpisati, naj stori to takoj. Naša želja je, da bi stari udje ostali družbi zvesti in še novi pristopili. Število udov naj bi se tudi letos pomnožilo!

M Slovenske postne pridige bodo v kapucinski cerkvi vsa ko nedeljo ob 4. uri pop. Govoril bo č. o. Jeronim, gvardijan.

M Odprti lekarni. Od 9. do 16. t. m. bodele imeli ponočno službo lekarni: Gironeoli - Kurner.

M Protestni shod v zadevi volitev v trgovsko-obrtno zbornico v Gorici, ki se je imel vršiti v nedeljo, pa je iz raznih vzrokov izostal, se bode vršil, kakor nam naznanja narodni odbor, prihodnjo nedeljo ob 10. uri predpoludne »Pri Jelenu«. Edina točka dnevnega reda je: Volitve v trgovsko in obrtno zbornico. Ta dan se bode vršila tudi tozadevna protestna shoda v Tominu in Nabrežini.

M Tramvaj trčil z vozom. V torek ob 11. uri in pol predpoludne je tramvaj na Solkanski cesti trčil v voz kmetovalca Petra Podbršček, pred katerim sta bila uprežena dva vola. Pri tem sta vola zadobila tako težke poškodbe, da ju je bilo na ukaz živinozdravnika treba ubiti. Živinozdravnik je tudi prepovedal (?) prodajo mesa. Vola sta zavarovana pri deželni zavarovalnici za govejo živino. Voz je tudi nekoliko poškodovan.

Odbor društva »Skalnica« bo imel v torek dne 11. t. m. ob 4. in pol uri pop. v društvenih prostorih sejo.

M Zlato kolajno za štiridesetletno zvesto službovanje je podelil tržaški namestnik uslužbencu južne železnice v Gorici Štefanu Tabaj.

Ponesrečena tatvina dvokolesa. V nedeljo predpoludne je javil Anton Ongaro tukajšnji policiji, da mu je bilo ukradeno dvokolo, ki je je bil pustil v neki veži v Gosposki ulici ter je pristavil, da je izvedel, da je izmaknil kolo človek kakih trideset let star, ki se je podal na kolesu na južni kolodvor. Policija je koj brzojavila stvar tržaški policiji. V Trstu pa so pripravili uzmoviču sprejem, katerega gotovo ni pričakoval. Dva policijska agenta sta ga tam pričakovala ter odvedla v zapore. Izdal se je tam za 28letnega Rudolfa Tomasina iz Kormina. Tomasin je bil že iz Trsta izgnan.

Najdeno. Našla se je v soboto v ulici Dreossi v Gorici škattla, v kateri sta bila dva klobuka. Kdor je izgubil, naj se oglasi pri c. k. policiji v Gorici.

Iz goriške okolice.

g Pošto v Prvačini so okradli. Na pustni torek zvečer ob 7. uri, ko se je prvaški poštar nekaj trenutkov oddaljil iz poštne urada in seveda zaklenil za seboj, se dosedaj neznani tatovi ulomili v poštni urad in odnesli iz njega 500 K denarja. — Sodj se, da uzmoviči ne morejo biti popolnoma tuji ljudje. Orožništvo zasleduje tatove.

g Na Vogerskem je bilo v letu 1912 poročenih 6 parov; rojenih 35, mrtličev 12, najstarejši je imel 87½ let.

g Svedrovec v Št. Petru. Minolo noč so počastili neznani svedrovec občinsko pisarno kakor tudi posojilniško, kateri obe se nahajata v »Zadružnem Domu«. Prišli so v poslopje pri stranišču, kjer so odtrgali pri oknu se nahajajočo železno ograjo. V občinski pisarni so se spravili na občinsko blagajno, katero so začeli vrtati od zadej. Napravili so na njej 12 cm dolg in dva cm širok prerez. Zlomili so pri tem delu tri svedre, a ves trud je bil zaman. Posojilniško blagajno so začeli vrtati od spredaj, a bila je pretrda in opravili niso ničesar tudi pri njej. Iz občinske pisarne so odnesli le eno staro puško, iz posojilniške pisarne pa eno jubilejno smodko, katero je hranil g. župan v neki miznici. Potem so se podali v spodnje prostore, kjer se nahaja združna krčma. Tam so spili 2 l vina, —

Morali so biti trije, kakor so to pričali kozarci. Odnesli so krčmarju šest škattljic cigaret in »cigarillos«, štiri pare novih nogavic in pa ene nove hlače, nakar so jo pobrisali skozi okno spodnje sobe. Predno so pa odšli, so zapisali na vrata pivnice te-le besede: »Še pridemo, bomo kaj več našli.«

Javen shod, katerega je sklical v nedeljo državni poslanec Fon v Renčah in ki se je vršil v prostorih tamošnjega »Gospodarskega društva«, se je prav dobro obnesel. Udeležba je bila vključ skrajno slabemu vremenu velika. Shod se je vršil povsem mirno. Udeleženci shoda so poslančeva izvajanja pazljivo poslušali ter jih tudi odobraval. Predsedoval je shodu občinski upravitelj Trojer.

g Nasledek pustne novosti. Na pustni torek je hotel prijahati v Gorico na lepem konju hlapec gostilničarja Lavrenčiča iz Št. Andreža. Hotel se je osemiljen podati v »pustni korzo«. Ko pa je hotel odjahati z domačega dvorišča je konj naglo zdril na cesto in se zaletel z glavom v zid tik stoječe hiše. Konj si je razbil glavo in se zgrudil mrtev na tla. Pustni jezdec pa je padel z njega in se poškodoval. Konj je bil vreden 800 K. Pač žalostni nasledki pustnih šem!

g 150 K je podaril sovoedenjski cerkvi brat umrlega devinskega dekana preč. g. Skočirja.

Zaradi nevarnih groženj. Dne 20. oktobra 1912 je dobila gospa Alojzija Simčič od najemnikov njenega posestva Frančiška Čadež in Lenarda Prinčič, oba iz Kozane, grozilno pismo. Napravila je sodnijsko ovadbo in sodišče je obsodilo Čadeža na štiri tedne in Prinčiča na 14 dni zapore.

Iz ajdovskega okraja.

a Kamnje. Prihodnjo nedeljo dne 9. februarja 1913 popoldne po blagoslovu bode imelo »Kat. Slov. Izobr. Društvo« in tel. odsek »Orel« svoj redni občni zbor z navadnim dnevnim redom. Kobilni udeležbi vabi odbor.

Iz kanalskega okraja.

Odmev z anhovskega shoda dne 18. oktobra l. 1912. Znano je našim čitateljem, da se je vršil dne 18. oktobra leta 1912 v Plaveh, županstvo Anhovo, javen zahvalni shod. Na tem shodu se je anhovsko ljudstvo zahvalilo vladi in našim poslancem, ki so pripomogli, da so se zgradile razne ceste v imenovanem županstvu. Znano je tudi našim čitateljem, da je na tem shodu nastopil kot »govornik« takratni župan kanalski A. Križnič, ki je pa kmalu potem napovedal konkurz, vsled katerega bodo mnogi ljudje na Kanalskem oškodovani, in je moral odstopiti župansko čast drugemu. Njegov nastop je na shodu razburil duhove, ki se niso pomirili celo do večera. Križničevi somišljeniki so popoldne istega dne napadli nekatere naše mirne in poštene pristaše. Dejansko je napadel liberalec Martin Pušner iz Anhovega mirnega moža poštenjaka Jozefa Staniča in mu prizadejal veliko rano na glavi tako, da se je nezavesten in okrvavljen zgrudil na tla. Zaradi tega je državno pravdnništvo naperilo obtožbo proti Martinu Pušnerju zaradi težke telesne poškodbe. Obravnava se je vršila v pond. predpoludne pred goriškim okrožnim kot kazenskim sodiščem. Drjavno pravdnništvo je zastopal prvi državni pravdnik A. Jeglič, sodnemu dvoru pa je predsedoval višje deželnosodni svetnik M. Rutar. Zaslišanih je bilo več prič. Pušner je bil obsojen na dva meseca težke ječe, v poravnavo pravnih stroškov in poškodovanemu Staniču plača 200 K za bolečine. Ta obravnava je pokazala, na kateri strani so bili na omenjenem shodu napadalci, ali v vrstah naših mož ali v vrstah liberalnih podivjancev.

Iz tolminskega okraja.

t Pri Sv. Luciji na Logu je umrla pretekli teden nenadoma Marija Kenda, mati 6 otrok, najmlajši je 11 star ob njeni smrti šele nekaj ur. Velika reva! — Bog previdi!

t Predavanje. V nedeljo 9. t. m., bo po večernicah v Yugovem salonu predaval dr. Anton Breclj, lečnik iz Gorice o prvi pomoči v boleznih. Vsi stari naročniki »Prim. Lista« in enajsteri novi pridite poslušat in privedite še druge s sabo!

t Iz Roč. Tako korajžnih fantov, kakor jih ima vas Pečine, jih pa vendar ni povsod! V čem pa so korajžni, bom kmalu povedal: S polenom po glavi in nož v trebuh! To je korajža! S tem geslom so začeli neki šmrkavci napadat naše mirne fante. Zdi se, da nehali bodo šele takrat, ko bodo šli par dni v »špeli-kamro«, kakor so že šli mnogo, ki jih je potem srečala pamet. Tem fantom svetujemo: Ako ste res korajžni in bojeviti, pojdite na Balkan na Turka! Tam vas z veseljem sprejmejo, in pohvalo tudi dobite, ker tukaj od poštenih ljudi je ne do-bite! Puške vam tudi dajo in vam ne bo treba vzeti s seboj samokresa in noža. Ročan.

t Podbrdo. Na občnem zboru »Kat. sl. iz. dr.« dne 26. jan. je bil izvoljen sledeči odbor: Val. Kragel, župnik, predsednik; Andrej Kusterle podpredsed. Iv. Torkar, den.; Andrej Lapanja, tajnik; Iv. Kovač, P. Valentinčič, J. Trojer, odborniki, Št. Mauri, Ant. Čufer, Mih. Kovač, nadzorniki. Takoj prvi dan se je na novo vpisalo obilo članov. Upanje je, da bode društvo tudi v tekočem letu napredovalo.

t Idrja pri Bači. Javen ples? — Ta govorica je šla od ust do ust, po celi okolici, in sicer, da je napovedan ples na Idrji pri Bači za nedeljo 2 febr. Enkrat ga je preprečil č. g. župnik, drugič pa ni mogel. Mladina hoče in mora imeti ples, pa je »fertik«! To je nje ideal! Pred letom so imeli v svoji sredi še živega tovariša, a sedaj počiva že tri četrt leta pod hladno zemljo. Bil je vesel in krepak. In kaj mu je dal ta nori ples? Mladina, pojdi rajši v »Čitalnico« in čitaj v »Primorskem Listu« članek, ki nosi naslov: »Za pust in post«. Tedaj boš videla, draga mladina, kaj vse Te uči naš vrli ljudski »Prim. List«, ki nam vedno kaj enakega donša? Mladina, omahljiva in podvržena plesni sušici, spametuj se in izprašaj svojo vest, kam te privede — ples! — Sad plesa je strup za telo, posebno pa za dušo!

Opazovalec.

Iz kobariškega okraja.

kld Borjana. V »Primorskem Listu« z dne 23. jan. 1913, smo čitali:

Veselica v Borjani. »Slov. katoliško gospodarsko in politično društvo v Borjani bo imelo v nedeljo dne 26. t. m. svojo veselico v gostilni pri Kušcerju« in na to vabilo je marsikdo prišel, ker smo mislili, da bode res kaka veselica. Ali da bode vedeli tudi tisti, ki niste prišli na Borjansko veselico kakšna je bila, vam povem da ni bilo nič drugega kot divji ples. Za veselico so imeli to, da se je neki pijani človek par-krat na plesišču prekucnil. A za zdravo zabavo je bilo, ko je na cesto štrbunknil. Ali je res ples zdrava zabava?!

Kako je to! Časniki vedno pišejo cele članke proti plesu. Tukaj pa pri-rejajo javni ples na ime »Slov. kat. gos. in pol. društva« za kobariški okraj. Go-tovo so mislili, da na ime takega društ-va največ ljudi skup pride. In ljudstvo misli, da bo res kaka lepa veselica, ali glej samo rudi ples. — Direndaj.

Iz komenskega okraja.

km Komen. Naše starešinstvo sestoji iz 24 mož. 16 jih je bilo izvoljenih na

program S. L. S., 8 pa na liberalno-na-predni. Za župana je bil izvoljen dober kmet in gospodar, ki skrbi prav dobro za svoje občinsko posestvo. Pod njego-vim županovanjem se je mnogo lepega in koristnega napravilo, kar se prej ni moglo ali ni hotelo. — A liberalni osmici ni bilo to všeč, ker so mislili, da kmet je zarobljen in le krčmarji in Švara so učenjaki in da le taki so zmožni voditi županstvo. Zato so pričeli napadati tr-dnjave S. L. S. in kjer je bil zid najnižji, šla je tovarna liberalna žival čez in nam od 16 mož zdrsala 3 odpadnike. Dva sta se nekoliko opraskala, eden pa sliši med vrabce! Od nekdanj je pregovor: Poturica je slabši od Turka!

km Temnica. Ogenj je uničil 5. t. m. posestniku Ivanu Rogelja št. 2 kupljeno hišo pokojnega Čotarja. Požar je iz-bruhnil ob 7. uri zjutraj. Škode je še precej. Rogelja je bil zavarovan.

km Temnica. Našemu preč. g. vikarju se je zdravje zboljšalo.

km Temnica. Nekaj veselega je, da prihaja v našo občino lepo število ka-toliških časopisov in sicer: 20 »Prim. Listov«, 3 »Gorice«, 1 »Slovenec«, 3 »Domoljubi«, 2 »Mira« in 8 »Novih Ča-sov«.

Iz korminskega okraja.

kr Medana. Že zopet se moramo pri-tožiti, da nam naš pismonoša skrajno neredno dostavlja »Prim. List«. Izgo-varjal se je poprej, da ni dolžan dostav-ljati pisem in listov po celi občini, mar-več le v vas Medana. Zaradi tega mu je naše starešinstvo, kakor se nam za-gotavlja, določilo še precejšnjo letno na-grado v namen, da dostavlja pisma in časnike po celi občini. Prosimo torej naše županstvo, da se prepriča o tem, ali izvršuje pismonoša v polni meri prev-zeto dolžnost in da mu v nasprotnem slučaju enkrat za vselej zabiči, da je dolžan pisma in časnike celi občini red-no dostavljati.

Smrtna kosa. Torek je umrl v Me-dani občespoštovani posestnik in cerk-veni ključar g. Ferdinand T o r o š. Po-greb je bil danes ob 9. uri predp. N. p. v m. Preostalih naše sožalje. — Naj omenim še, da je pokojnik še v pond. zjutraj dal v zakon svojo hčer. Kmalu po tem veselem dogodku pa je legel na pare. Sicer je bil bolan delj časa.

Drobfinice.

Za pust. Ameriške sufragetke v Washingtonu so sklenile obdržati velik shod v prilog volilni pravici žensk. Ta-mošnji visokošolci pa, ki so nasprotni ženskemu gibanju, so sklenili nakupiti 1000 miši ter jih med shodom spustiti med zborovalke.

Stare papirnat bankovce bodo od-tegnili s prometa. Bankovci po 10 in 20 kron iz leta 1900 še ostanejo do 28. febr. 1913 v veljavi, potem pa jih bodo spre-jemale samo davkarje in večji denarni zavodi (banke). 100kronski bankovci iz leta 1901 pa ostanejo v prometu še do 31. januarja 1918.

Nečloveški bratje. Pri Ejutomeru na Štajerskem živijo trije bratje Vrb-njaki s svojo sestro na domačem pose-stvu. Da bi starejšega brata odpravili in podedovali njegov delež sta sklenila mlajša brata in sestra, da ga v hlevu zaprejo. Napravili so iz desek velik kurnik in zaprli nesrečneža notri. Čez dva meseca je bil v tej strašni ječi in ko so ga zopet rešili, je kmalu umrl. Bil je čisto sesušen in ni nič mogel govo-riti. Vso zadevo ima v rokah sodnija.

Menelik je zopet umrl? Abesinski list »African World«, ki izhaja v Addis Abebi, naznanja smrt abesinskega vla-darja Menelika. To vešč spravljajo v zvezo s slavnostjo, ki so jo priredili A-besinci prestolonasledniku Ligg Jasu, ki

se je vrnil z daljšega potovanja. Zato ni verjetno, da bi bil Menelik že umrl. Si-cer pa smo že vajeni na Menelikovo smrt.

Mile in tople zime so bile: l. 1187 je v januarju brstelo drevje po vrtovih in cvetelo ko spomladi. V maju so ljudje že želi rumeno žito in v avgustu je bila bogata trgateg. L. 1289. je v aprilu trta prijetno dišeče cvetela in prve dneve avgusta so vinogradniki že prešali slad-ko grozdje. Ob novem letu 1302 so otro-ci bosi skakali po cvetočih travnikih. V letu 1328 so se kopali dečki v mesecu februarju in zobali sladko grozdje za-četkom junija. Sredi marca 1420. l. je dren lepo cvetel in po dobravah so rastli zvončki, ob potokih pa so se blestele potočnice, a v juniju je sneg in mraz uni-čil že mehko grozdje. Na Svečnico l. 1425 je bilo toplo ko ob sv. Jakobu in v avgustu so ljudje po gorica trkali. V letih 1427. in 1428. je zadnje dni mar-cija cvetela vinska trta in sredi junija so črički po gorica prepevali ter meli-čali od solca opečeno grozdje. O Bo-žiču leta 1552. je bilo silno toplo. Rožice so cvetele in kmet je oral za krompir.

Aretirani svatje. Na Brgatu v Dal-maciji se je te dni vršila neka svatba. Na poti od poroke so svatje po stari na-vadi peli in streljali. Na Žarkovci pa pridejo nasproti mažarski vojaki, ki so morda mislili, da so to kaki zarotniki, ka-li. Ker vojaki niso znali hrvaško, a svatje ne mažarsko, so vojaki kratko postopali: nasadili so bajonete, obkolili svate in jih sdvedli v Dubrovnik. Tu so je seveda stvar hitro pojasnila in ljudje so imeli dovolj prilike za šalo in smeh.

LOTERIJSKE ŠTEVILKE.

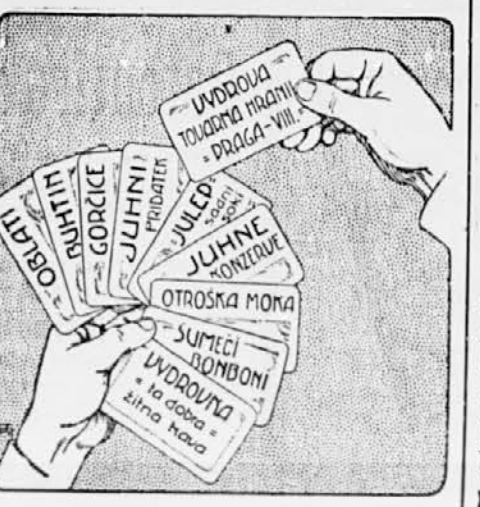
Dunaj 27, 80, 58, 7, 19.
Gradec 24, 9, 21, 43, 39.

Oglas.

Podpisani naznaujam, da sem sprejel za-stopstvo za ljudsko zavarovanje zavarovalne akc. družbe »VICTORIA« v Ljubljani.

Prodajam tudi srbske in turške srečke.

Lovrencij Krlžman,
Kazlje pri Sezani.

Ivan Bednařik

priporoča svojo

knjigoveznico

v GORICI

nlica della Croce šte. 6.

Ferdinand Resen

Gorica, Gosposka ulica 4

priporoča preč. duhovščini in slavnemu občinstvu svojo

veliko zalogo perila in blaga

za moške obleke.

Posebna izbira črnega sukna.

Na zahtevo pošljem vzorce.

Denarja ni

draginja je vedno večja, zaslužek pa majhen. Ako hočete z malim trudom gotovo do 15 kron na dan zaslužiti, pošljite za pojasnilo v pismu znamko 10 vinarjev in svoj natančen naslov na:

Josip Batič, Ilirska Bistrica.
(Kranjsko.)

Svoji k svojim! Svoji k svojim!

MIHAEL TURK

GORICA na Kornu šte. 6. GORICA
priporoča slavnemu občinstvu svojo
brivnico. Zagotavlja točno postrežbo.
— Sprejema naročila za maskiranje po
zmernih cenah.

Trgovina z usnjem

v Kapucinski ulici št. 2 („Pri Lizl“.)

Podpisani priporočam sl. občinstvu v mestu in na deželi svojo trgovino z usnjem. *Imam usnje iz najboljših to-varen.* Prodajam vse čevljarske potreb-ščine. Cene konkurenčne. Blago dobro. Postrežba poštena.

Z odličnim spoštovanjem se bilježim
JOSIP MARUŠIČ, trgovec.

Odlikovana pekarija

in sladlčarna

K. Draščik

v Gorici na Kornu

(v lastni hiši)

izvršuje naročila vsakovrstnega
peciva, torte, kolače za birmanoe
in poroke, pince itd. Prodaja
različna fina vina in likerje na
drobno ali orig. buteljkah. Pri-poroča se sl. občinstvu. Cene
jako nizke.

2 učenca

začetnika za

mizarsko obrt

z oskrbo hrane in prenočišča sprejme **ANTON ČERNIGOJ** mi-zarski mojsterv Gorici Tržaška cesta 18. Prednost imajo oni s hribov ali s Krasa. Želeti je da bi bila oba z ene vasi.

Najboljše in najmodernejšo sukno za moške in volneno za ženske obleke razpošilja najceneje Jugoslov. razpošiljalna R. STERMECKI v Celju št. 304. Vzorci in cenik čez tisoč stvari z slikami poštine prosto.

Vila na prodaj.

Vila je na prodaj, obstoječa in 4 sob, kuhinje, kopalne sobe, kleti itd. Z lepim vrtom, 10 let davka prosta. Več se izve Via Angiolina št. 31.

ODLIKOVANA PEKARNA

JAKIN

Gorica, v. Formica

Prilagojena za odjemanje raznega peciva navadnega in najfinejšega. Pecivo je najboljše. Priporočam se cenj. odjemalcem za obilposet in spoštovanjem E. Jakin

Očala vsake vrste natančno po zdravniških predpisih in brez, kakor tudi tlakomere, toplo-mere, kompase, različne mere za vino, mleko in žganje itd. Vse po najnižjih cenah pri trvdki

Aleksander Ambrožič,

urar in trgovec z zlatino in srebrnino in optičnimi predmeti.

GORICA, GOSPOŠKA ULICA št. 16
(Prej Korso Verdi 26.)

Štev. 208

E

Razglas.

Naznanja se, da

javna dražba

zastavil IV. četrtletja, t. j. mesec
oktobra, nov. in decembra 1911,
začne v

poned., 3. marca 1913,

ter se bo nadaljevala naslednje
delavnice in sicer četrtke in po-
nedeljke od 9. ure zjutraj do
1. popoldne.

Dne 5., 8., 12., in 15. marca
bodo od 10. do 12. ure popoldne v
dražbeni dvorani na ogled sl. občinstvu
dragocena zastavila, ki se prodajo na
naslednji dražbi.

V Gorici, 23. januarja 1913.

Od ravnateljstva zastavljavnice.

Prave

Čebelno - voščene sveče
in sveče za pogrebe po nizki ceni in olje za večno luč.

MED

za pitanje čebel in za zdravilo

priporočila udani

J. Kopač, svečar v Gorici.

Alojzij Gril, mizarski mojster

v Št. Andrežu pri Gorici št. 81

priporoča slavnemu občinstvu v mestu
in na deželi svojo dobro urejeno mizar-
sko delavnico in zalogo pohištva. Kdor
želi kupiti po ceni, naj se obrne do te
tvrdke. Sprejme tudi naročila po vzor-
cih. — Plačevanje se dovoljuje tudi na
obroke.

Delavnica cerkvenih posod in cerkvenega
orodja

Fr. Leban Gorica,

Magistratna ulica št. 5.

Priporoča preč. duhovščini svojo delav-
nico cerkvenega orodja in cerkvenih posod.
svečnikov itd., vsakovrstnih kovin v vsa-
kem slogu po najnižjih cenah. Popravlja in
prenavlja stare reči.

— Blago se razpošilja franko. —

JOSIP TERPIN

naslednik Antona Potatzky

v Gorici na sredi Rašela št. 7.

Trgovina na drobno in debelo.

Najceneje kupovanje nürnberškega in
drobnega blaga, ter tkanin, preje
in nitij.

Potrebščine za pisarne, kadilce in
popotnike. Najboljše šivanke in ši-
valne stroje; potrebščine za krojače in
črevljarje. — Svetinice, rožni venci
in mašne knjige.

Hišna obuvla za zimске
in letne čase.

Raznovrste semena, trave in detelje.

Najboljše preskrbljena zaloga za kra-
marje, krošnjarje, prodajalce po sej-
mih in trgih na deželi.
P. n. g. pričakujem obilnih odjemalcev.

Prva slovenska trgovina z jedil-
nim blagom

Anton Kuštrin,
v GORICI

Gospoška ulica št. 25

priporoča slavnemu občinstvu v
mestu in na deželi svojo veliko
trgovino raznega jedilnega in ko-
lonijalnega blaga.

Vse blago prve vrste.

Cene zmerne in nizke. Postrežba
točna in solidna. Na željo odje-
malcev v mestu se blago do-
stavlja na dom.

Pošilja se po železnici in pošti.

Odvetnik

dr. JOSIP FERFOLJA

je otvoril

v TRSTU, Via del Molino Piccolo št. 711
svojo pisarno. Telef. št. 26-50.

Uradije tudi vsako sredo v K O M N U
pri „Smerdelju“.

TVRDKA O. ZAJEC

trgovina z železjem v Gorici

v hiši „Goriške ljudske posojilnice“ (prej krojaška zadruga).

Priporoča bogato zalogo železa, pločevine vsakovrstnega kovanja za polštvo in
stavbeno mizarstvo, kovaško, kleparsko, klesarsko orodje, straniščne naprave in
upeljave, strešna okna, traverze, cement, svinčene in železne cevi in pumpe, žico,
žična ograja, razno kmetijsko orodje, štedilnike, peči, kuhinska in hišna oprava.
Postrežba točna, domača in cene konkurenčne.

Prosimo zahtevati listke blagajne radi kontrole.

Lekarna Cristofoletti v Gorici na Travniku.

Trskino (štokfšrvo) jetrno olje.
Posebno sredstvo proti prsnim bo-
leznim in splošni telesni slabosti.
Izvrstna steklenica tega olja na
ravnomeren barvi po K 1-40, bele
barve K 2.

Trskino železnato jetrno olje.
Raba tega olja je posebej pri-
poročljiva otrokom in dečkom,
ki so nervozni in nežne narave.

Trskino jetrno olje se železnim jodecem.

S tem oljem se ozdravi v kratkem času s gotovostjo vse kostne bolezni, slezni otroci, golše, malokrvnost itd.

Cena ene steklenice je 1 krono 40 vinarjev.

Opomba. Olje, katerega naročam direktno iz Norveške, preliše se vedno v mojem kem. laboratorju
predno se napolnjuje steklenice. Zato zamorem jamčiti svojim št. odjemalcem glede čistote in stalne
spособnosti za zdravljenje.

Cristofolettijeva pijača iz kine in železa.

Najboljši pripomoček pri zdravljenju s trskinim oljem.

Ena steklenica stane 1 krono 60 vinarjev.

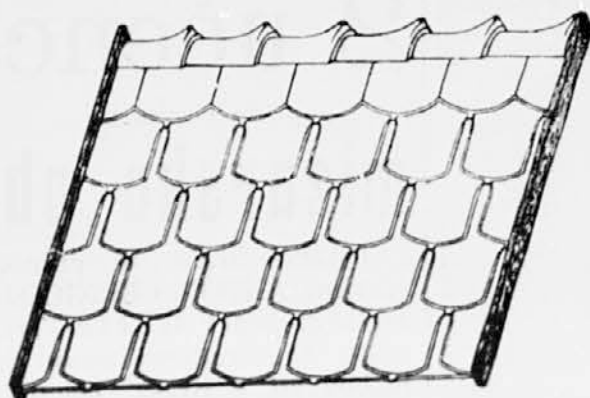
„CENTRALNA POSOJILNICA“

REGISTRIRANA ZADRUGA Z OMEJENO ZAVEZO

v GORICI

obrestuje hranilne vloge po 5%. Daje članom poso-
jila na vknjižbo po 6%, na menice po 7%, na me-
sečno odplačevanje, ki znaša mesečno 2 K za vsakih
100 K. Rentni davek plačuje posojilnica sama.
Zadružni urad je v lastni hiši **Corso Glus. Verdi**
št. 32, I. nad. — Uradne ure vsak dan razun nedelj
in praznikov od 8. ure zjutraj do 1. popoldne.

ODBOR.

Patentirani strešniki „Ancora“.

napravi na navednih gladkih strešnikih (Flachziegel) se
S patentiranimi „Ancora“, strešniki pokrite strehe
nudijo večjo varnost in trdnost kot vsaka druga
vrsta strešnikov. Estetičen utis! Cene jako primerne!
Priporočljivo za nove strehe ali pa za zamenjavo
starih streh tudi za bolj lahko strešino! m m

Najboljša priporočila!

Izključno zastopstvo za go-
riški, tolimski in vipavski
okraj ter za Kras:

O. Zajec Gorica,
Gospoška ul. 7.
TELEFON 107.

Kolumbovo jajce za po-
krivanje streh!

Potom ženjalne iznajdbe, ki se jo

